

NYHETER

Tipsa oss på VK:s redaktion

Har du ett nyhetstips eller förslag på något vi bör skriva om?
Ring oss på 090-17 60 10 eller **mejla till** redaktion@vk.se.
 Du kan också **skicka ett sms** eller mms till nummer 72 090.

Patrick
Krainer

Carina
Ask

Nyhetsledning: Patrick Krainer, Carina Ask, 090-17 60 10 **Nyhetsredaktionen:** 090-17 60 10 **E-post:** redaktion@vk.se

VK granskar: Umeå universitet

Hon tvingas jobba intill

EFTER UTREDNINGEN. I den senaste utredningen gällande sexuella trakasserier vid Umeå universitet, som gjordes 2021, hade en forskare anmält sin närmaste chef. Utredningen avslutades utan åtgärder, men vissa åtgärder vidtogs ändå. Chefen arbetar nu inte längre kvar på kvinnans institution – men bokstavligt talat gör han det. Han har sin anställning vid en helt annan institution, men på grund av platsbrist där sitter han kvar i samma lokaler som kvinnan som anmälde honom. – Det är obekvämt för alla, säger kvinnan.

UMEÅ. Tidigare i veckan publicerade VK en artikel där flera anställda som känt sig sexuellt trakasserade eller bevittnat sexuella trakasserier av en prisbelönt professor i mitten av 2010-talet vittnade om hur lite stöd de upplevde att de fått från Umeå universitet när det uppdagades vad som pågått. Flera av kvinnorna tog det så hårt att de efter händelserna lämnade universitetet och akademien.

Universitetsledningen har under granskningen sagt att universitetet efter Metoo-upproppet fått en medvetenhet och trygghet i att inte acceptera vilket beteende som helst. Men när vi tittar på den senaste genomförda utredningen gällande sexuella trakasserier vid Umeå universitet, gjord i början av 2021, är det en annan bild som målas upp.

När VK i våra granskade sexuella trakasserier på arbetsplatser berättade vi om den senaste genomförda sextrakasserierutredningen vid universitetet där en forskare vid Umeå universitet anmälde att hon känt sig sexuellt trakasserad av sin närmaste chef under flera års tid.

Forskaren berättade att det var så stora arbetsmiljöproblem att hon blivit sjukskriven. Hon berättade bland annat om stönanden i örat, smekningar i nacken och sexistiska skämt och flera av hennes kollegor vittnade om liknande upplevelser från chefens sida. Men chefen nekade och Umeå universitet avslutade utredningen utan åtgärder. Universitetet ansåg att kvinnan inte nog tydligt hade sagt ifrån till sin chef och att det därför inte kunde bedömas som sexuella trakasserier i lagens mening.

Nu, sju månader efter VK:s granskning, har chefen inte kvar sitt chefsuppdrag och arbetar på en annan institution. Kvinnan har kommit tillbaka till arbetsplatsen efter sin sjukskrivning och på papperet ser allting bra ut, men i själva verket har chefen – bokstavligt talat – inte flyttats.

– Han har inte kvar sin an-

VK GRANSKAR

Många av de viktigaste avslöjandena har börjat med ett tips från allmänheten. Du kan **tipsa VK:s grävgrupp via telefon eller mejl**. Har du uppgifter som är känsliga – använd i sådana fall vår krypterade tipsfunktion på <https://granskar.vk.se>

**FOTO: HANNA ERIKSSON
EVELINA LINDFORS
ELIN TURBORN
JOSEFIN ISAKSSON**

090-17 60 71 hanna.eriksson@vk.se
 090-17 60 09 evelina.lindfors@vk.se
 090-17 60 53 elin.turborn@vk.se
 090-17 60 35 josefin.isaksson@vk.se

ställning vid någon av enheterna här, utan är anställd vid en annan institution, men han har ändå sitt kontor på vår institution. I normalfallet sitter man ju där man har sin anställning, men jag har fått meddelat mig att han sitter i våra lokaler på grund av lokalbrist på hans institution. Så vi har våra kontor i samma lokaler och delar lunchrum och andra gemensamhetslokaler, vilket så klart blir obekvämt för alla, säger den kvinnliga forskaren som anmälde mannen och fortsätter:

– Vad jag har förstått så brukar det vara kutym att ha några typ av förhållningsregler om man behöver dela lokaler med den man anmält. Men det är ingen som frågat mig om detta upplägg innan det bestämdes och vi har inte fått höra något om förhållningsregler gällande exempelvis fika och lunch vid olika tider.

Kvinnan berättar att hon, efter att denna intervju gjordes, själv har kontaktat sin närmaste chef för att diskutera förhållningsregler.

Kvinnan berättar att hon och den man hon anmälde för sexuella trakasserier har stött på

varandra i lunchrummet. Ingen av dem har sökt kontakt med den andra utan i stället har de försökt undvika att träffas.

– Man försöker göra det bästa av situationen, men att vi sitter i samma lokaler är inte optimalt, det känns väldigt märkligt.

Samma man anmälde även sex år tidigare för sexuella trakasserier, men den anmälan föll mellan stolarna och utredades aldrig.

Nu sitter mannen i samma lokaler som kvinnan som anmälde honom 2015 och kvinnan som nyligen anmälde honom. Kvinnan som anmälde honom 2015 upplever det väldigt obehagligt att de delar lokaler som fika- och lunchrum.

– Det är jättekonstigt att universitetet väljer att göra på det sättet då han inte är anställd här. Det är väldigt spänd stämning och jag tycker att det känns extremt olustigt.

– Jag blir provocerad och stressad av att ha honom omkring mig. Jag får rysningar varenda fika, varenda lunch, varenda dag. Det är så jävla knepig situation. Som det är nu så hittar jag strategier för att undvika att stöta på honom.

Kvinnan som anmälde mannen 2015 är övertygad om att samma historia inte hade behövt upprepa sig fem år senare ifall universitetet hade agerat kraftfullt 2015. Hon är också kritisk till att kvinnorna som gjorde anmälan inte fick något stöd.

– Nu när man tänker på det i efterhand så är det skitkonstigt, men som kvinna har man blivit lite van att lägga locket på.

Hur hade du önskat att Umeå universitet hade agerat?

– Det vore bra om universitetet tar kvinnor som anmäler på allvar, för det känns inte som att de gör det. Vi har anmält mannen för sextrakasserier, men nu ska vi ändå sitta och prata med honom som om ingenting har hänt. Det är så mycket som signalerar att man inte tar det på allvar och det tycker jag är synd. För man vill inte gå till jobbet och vara orolig.

Kvinnan berättar att hon har önskat att få bli omplacerad då hon upplever det som jobbigt att dagligen riskera att stöta på mannen. Men trots att hon till universitetet har framfört att hon kan tänka sig en annan tjänst, att gå ner i lön och ha mindre kvalificerade arbets-

uppgifter, så har hon fått svaret att en omplacering inte är möjlig. Kvinnan upplever även att hon fått väldigt lite stöd från universitetet.

– Efter att utredningen avslutades blev jag blev informerad om att fakulteten inte kommer att omplacera mig, som jag